

opholdstilladelse, der fængsles i udlandet, herunder garantien for/omfanget af konsulær bistand, og redegøre for eventuelle ændringer i den danske praksis?»

Svar (27/3 03)

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

De folkeretlige regler vedrørende konsulær bistand er fastlagt i Wienerkonventionen af 24. april 1963 om konsulære forbindelser, som Danmark tiltrådte i 1963. Udenrigstjenesten yder med udgangspunkt i §1, stk. 3 i lov om udenrigstjenesten »bistand til danske statsborgere ...« hvilket er i overensstemmelse med den personafgrænsning, der foretages i Wienerkonventionen om konsulære forbindelser. Udenrigsministeriet yder tilsvarende konsulær bistand til personer med fast bopæl i Danmark, selvom de ikke har dansk statsborgerskab. Dette er fastslået i Instruks for Udenrigstjenesten og giver sædvanligvis ikke anledning til problemer, selvom modtagerstaten i princippet ikke er forpligtet til at acceptere dette. Såfremt den pågældende borger tillige er statsborger i det land, hvor der er behov for konsulær bistand, kan det dog ikke forventes, at det vil være muligt for udenrigstjenesten at yde konsulær bistand.

For så vidt angår bistand i fængslingsager gælder, at den pågældende i overensstemmelse med Wienerkonventionen om konsulære forbindelser har krav på at komme i kontakt med en dansk ambassade eller et dansk konsulat, hvis vedkommende selv ønsker det. Det er herefter udenrigstjenestens opgave hurtigst muligt at få fastslået, om vedkommende har behov for bistand til at få forbindelse med en advokat, pårørende i Danmark eller andet. Medmindre den pågældende modsætter sig det, vil ambassaden aflægge besøg i fængslet jævnligt samt følge retssagens forløb.

Udenrigsministeriet har ikke bevillingsmæssig dækning til at afholde udgifter i forbindelse med privatpersoners retssager eller straffesager i udlandet. Udgifter til advokatbistand, ekstraforplejning m.v. skal derfor afholdes af den pågældende selv. Gældende praksis er, at kun efter garantistillelse fra f.eks. vedkommendes pengeinstitut i Danmark, eller efter forudgående indbetaling af beløbet fra f.eks. familie eller venner, kan sådanne udgifter afholdes.

I en enkelt fængslings sag vedrørende en herboende udlænding besluttede jeg sidste år p.g.a. alle sagens omstændigheder at indstille den konsulære bistand til vedkommende, og at udenrigstjenesten ville følge samme linie i tilsvarende sager. De relevante udvalg i Folketinget har modtaget orientering om denne sag under iagttagelse af den for dem gældende fortrolighed.

Spm. nr. S 2453

Til statsministeren (14/3 03) af:

Villy Søvnald (SF):

»Vil den danske regering tage initiativ til at ekstraindkalde FN-generalforsamlingen i forbindelse med Irak-krisen i en situation, hvor Sikkerhedsrådet står dybt splittet, og verden står over for en trussel om amerikansk enegang?«

Svar (25/3 03)

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det er FN's Sikkerhedsråds opgave at behandle spørgsmål vedrørende international fred og sikkerhed. Irak-konflikten hører klart hjemme i denne kategori. Sikkerhedsrådet har behandlet spørgsmålet siden Iraks invasion af Kuwait i 1990 og har i denne forbindelse vedtaget et stort antal resolutioner, som er bindende for Irak. Flere resolutioner er vedtaget med enstemmighed, et resultat, som næppe kunne være nået med generalforsamlingens 191 medlemslande.

Den nuværende uenighed i Sikkerhedsrådet er dybt beklagelig. Regeringen mener fortsat, at ansvaret for opretholdelse af international fred og sikkerhed bør ligge i Sikkerhedsrådet. At flytte behandlingen af Irak-konflikten fra Sikkerhedsrådet til Generalforsamlingen vil ikke løse konflikten og vil blot bidrage til at svække respekten for Sikkerhedsrådet.

I stedet for at afholde en ekstraordinær FN-generalforsamling har der været afholdt flere åbne møder i Sikkerhedsrådet, senest den 12.-13. marts 2003. Her har FN's øvrige medlemslande haft lejlighed til at udtale sig om deres syn på løsningen af Irak-konflikten. Denne mulighed har FN's medlemslande benyttet sig af i vidt omfang.